

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

7286 *PROTOCOL* addicional entre el Regne d'Espanya i la República del Paraguai pel qual es modifica el Conveni de doble nacionalitat de 25 de juny de 1959, fet «ad referendum» a Asunción el 26 de juny de 1999. («BOE» 89, de 13-4-2001.)

PROTOCOL ADDICIONAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DEL PARAGUAI PEL QUAL ES MODIFICA EL CONVENI DE DOBLE NACIONALITAT DE 25 DE JUNY DE 1959

El Govern del Regne d'Espanya i el Govern de la República del Paraguai;

Guiats pel desig de revisar determinades disposicions del Conveni de doble nacionalitat entre la República del Paraguai i el Regne d'Espanya de 25 de juny de 1959;

Atès que cal adaptar-lo a les noves situacions que s'han produït;

Tenint en compte el que disposa l'article 7 del Conveni;

Han acordat:

Article 1.

Amb les finalitats d'aquest Protocol:

a) «Conveni» significa el Conveni de doble nacionalitat entre la República del Paraguai i el Regne d'Espanya, signat a Madrid el 25 de juny de 1959.

b) Els altres termes tenen el significat que els atribueix el Conveni.

Article 2.

Els paraguaians i espanyols que s'hagin acollit o s'acullin en endavant a les disposicions del Conveni queden sotmesos a la jurisdicció i a la legislació del país que atorga la nova nacionalitat per a tots els actes que siguin susceptibles de produir-hi efectes jurídics directes. En tot el que no sigui incompatible amb aquesta disposició, s'aplica també a aquestes persones la legislació de la seva nacionalitat primitiva.

Article 3.

Les persones beneficiàries pel Conveni tenen el dret d'obtenir i renovar els seus passaports i altres documents d'identificació en qualsevol dels dos països o en ambdós alhora.

Article 4.

Aquest Protocol entra en vigor el primer dia del segon mes següent a aquell en què ambdues parts es comuniquin que s'han complert els tràmits interns que preveu la legislació d'ambdós països i té la mateixa vigència que el Conveni de què forma part.

Subscrit a Asunción, el 26 de juny de 1999, en dos exemplars en idioma espanyol; ambdós textos són igualment vàlids i autèntics.

Pel Regne d'Espanya,
«A. R.»

FERNANDO VILLALONGA CAMPOS

Secretari d'Estat de Cooperació
Internacional i per a Iberoamèrica

Per la República del Paraguai,

MIGUEL ABDÓN SAGUIER

Ministre de Relacions Exteriors

segon mes següent al de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comunicaven el compliment dels tràmits legals interns respectius.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 30 de març de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

7287 *TRACTAT* d'extradició entre el Regne d'Espanya i la República del Paraguai, fet a Asunción el 27 de juliol de 1998. («BOE» 89, de 13-4-2001.)

TRACTAT D'EXTRADICIÓ ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DEL PARAGUAI

El Regne d'Espanya i la República del Paraguai, d'ara endavant «les parts contractants»,

Conscients de la importància de crear mecanismes bilaterals que permetin regular el lliurament dels delinqüents i millorar l'administració de justícia mitjançant la concertació d'un tractat d'extradició;

Amb el desig de fer més eficaç la cooperació entre els dos països en l'esfera de la prevenció i la repressió dels delictes;

Han convingut:

Article 1. *Objecte del Tractat.*

Les parts contractants convenen a lliurar-se mútuament, quan així se solliciti, de conformitat amb el que disposa aquest Tractat, les persones reclamades per ser processades o per al compliment d'una sentència dictada per una autoritat competent de la part requeridora per un delicte que doni lloc a extradició.

Article 2. *Òrgans encarregats de l'execució del Tractat.*

Els òrgans encarregats de l'execució d'aquest Tractat són el Ministeri de Justícia del Regne d'Espanya i el Ministeri de Relacions Exteriors de la República del Paraguai. Els òrgans esmentats s'han de comunicar entre si, per la via diplomàtica.

Article 3. *Delictes que donen lloc a extradició.*

1. Als efectes d'aquest Tractat, un delicte dona lloc a extradició si és punible d'acord amb les lleis de les dues parts contractants amb una pena privativa de llibertat d'una durada superior a un (1) any o una sanció més greu.

2. Quan a la sollicitud d'extradició figurin diversos delictes d'acord amb la legislació de les dues parts contractants, però algun d'aquests no compleixi el requisit relatiu a la durada esmentada de la pena, la part requerida també té la facultat de concedir l'extradició per aquests últims.

3. Quan la sollicitud d'extradició es refereixi a una persona condemnada a una pena privativa de llibertat per la part requeridora imposada per algun delicte que doni lloc a extradició i s'hagi evadit, o de qualsevol altra manera hagi eludit l'acció de la justícia, l'extradició es concedeix únicament en el cas que quedin per complir almenys sis (6) mesos de condemna.

Article 4. *Extradició de nacionals.*

1. Les parts contractants tenen la facultat de denegar l'extradició dels seus nacionals.

Aquest Protocol, segons estableix el seu article 4, va entrar en vigor l'1 de març de 2001, primer dia del

2. La qualitat de nacional s'aprecia en el moment de la decisió sobre l'extradició, i sempre que no hagi estat adquirida amb el propòsit fraudulent d'impedir-la.

Si la part requerida no accedeix a l'extradició d'un nacional, a instància de la part requeridora ha de sotmetre l'assumpte a les autoritats competents a fi que es pugui procedir judicialment, si s'escau, contra aquell. A aquest efecte, els documents, les informacions i els objectes relatius al delicte s'han de remetre gratuïtament per la via que estableix l'article 9. S'ha d'informar la part requeridora del resultat que hagi obtingut la seva sollicitud.

Article 5. Causes de denegació de l'extradició.

No es concedeix l'extradició per les causes següents:

1. Si a judici de l'Estat requerit es tracta de persones perseguides per delictes polítics o connexos amb delictes d'aquesta naturalesa o l'extradició de les quals se sol·liciti per mòbils predominantment polítics.

2. Si l'Estat requerit té motius fundats per suposar que la sollicitud d'extradició es va presentar amb la finalitat de perseguir o castigar la persona reclamada per raó de la seva raça, religió, nacionalitat, o les seves opinions polítiques o bé que la situació d'aquella pugui ser agreujada per aquests motius.

3. Si la persona l'extradició de la qual se sol·licita és objecte d'un procés penal o ha estat jutjada i absolta o condemnada definitivament en la part requerida per la comissió del mateix delicte que motiva la sollicitud d'extradició.

4. Si, de conformitat amb la Llei de qualsevol de les parts contractants, la persona l'extradició de la qual se sol·licita està lliure de processament o de càstig per qualsevol motiu, inclosa la prescripció de la pena o de l'acció penal.

5. Si el delicte pel qual se sol·licita l'extradició es considera delicte de conformitat amb la legislació militar però no de conformitat amb la legislació penal ordinària.

6. Si la persona l'extradició de la qual se sol·licita ha estat condemnada o podria ser jutjada o condemnada en la part requeridora per un tribunal extraordinari, especial o ad hoc. A efectes d'aquest apartat, un tribunal creat i constituït constitucionalment no es considera un tribunal extraordinari o especial.

7. Si el delicte pel qual se sol·licita l'extradició està castigat amb la pena de mort o cadena perpètua en la legislació de l'Estat requeridor, llevat que l'Estat esmentat garanteixi mitjançant una certificació que al reclamat no se li imposarà la pena de mort, i en cas de cadena perpètua se li imposarà la pena immediatament inferior.

8. Si l'extradició ha estat negada anteriorment pel mateix delicte, amb els mateixos fonaments i respecte de la mateixa persona.

9. Si el fet considerat punible conforme a la legislació de l'Estat requeridor no està tipificat com a delicte per la Llei penal de l'Estat requerit.

Article 6. Delictes polítics.

1. Als efectes d'aquest Tractat, en cap cas no es consideren delictes polítics:

a) L'atemptat contra la vida d'un cap de l'Estat, de Govern o d'un membre de la seva família.

b) Els actes de terrorisme.

c) Els crims de guerra i els que es cometin contra la pau i la seguretat de la humanitat.

2. En relació amb l'apartat b) del número 1 d'aquest article, no es considera delicte polític, delicte connex

amb un delicte polític o delicte inspirat per mòbils polítics:

a) Els delictes compresos en l'àmbit d'aplicació del Conveni per a la repressió de la captura il·lícita d'aeronaus signat a l'Haia el 16 de desembre de 1970.

b) Els delictes compresos en l'àmbit d'aplicació del Conveni per a la repressió d'actes il·lícits dirigits contra la seguretat de l'aviació civil, signat a Montreal el 23 de setembre de 1971.

c) Els atacs contra la vida, la integritat corporal o la llibertat de les persones que tinguin dret a una protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics.

d) Qualsevol acte greu de violència que estigui dirigit contra la vida, la integritat corporal o la llibertat de les persones.

e) Els delictes que impliquin privació il·legal de llibertat, presa d'ostatges o segrest.

f) Els delictes que impliquin la utilització de bombes, granades, coets, armes de foc, o cartes o paquets amb explosius ocults, en els casos en què aquesta utilització representi un perill per a les persones.

g) Qualsevol acte greu contra els béns patrimonials, quan aquest acte hagi creat un perill per a les persones.

h) La conducta de qualsevol persona que contribueixi a la comissió, per part d'un grup de persones que actuïn amb un objectiu comú, dels delictes esmentats anteriorment, fins i tot si aquesta persona no ha participat en l'execució material del delicte o els delictes de què es tracti; aquesta contribució ha d'haver estat intencional i amb ple coneixement de l'objectiu i de l'activitat delictiva general del grup o bé de la intenció del grup de cometre el delicte o els delictes de què es tracti.

i) La temptativa de comissió dels delictes esmentats anteriorment o la participació com a coautor o còmplice d'una persona que cometi o intenti cometre els delictes esmentats, llevat del que estableix la lletra h) d'aquest article.

Article 7. Causes per denegar facultativament l'extradició.

1. Es pot denegar facultativament l'extradició quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

a) Si, de conformitat amb la Llei de l'Estat requerit, el delicte pel qual se sol·licita l'extradició s'ha comès totalment o parcialment dins del seu territori.

b) Si la persona l'extradició de la qual se sol·licita ha estat absolta o condemnada definitivament en un tercer Estat pel mateix delicte pel qual se sol·licita l'extradició i, si ha estat condemnada, la pena imposada ha estat complerta totalment o ja no se'n pot exigir el compliment.

c) Si la part requerida, després d'haver tingut en compte també el caràcter del delicte i els interessos de la part requeridora, considera que, ateses les circumstàncies personals de la persona reclamada, com ara l'edat, la salut, la situació familiar o altres circumstàncies similars, l'extradició d'aquesta persona no és compatible amb consideracions de tipus humanitari.

d) Si el delicte pel qual se sol·licita l'extradició s'ha comès fora del territori de qualsevol de les dues parts contractants i la part requerida no té jurisdicció, d'acord amb la seva legislació, per conèixer de delictes comesos fora del seu territori en circumstàncies similars.

e) Si la persona l'extradició de la qual se sol·licita no ha tingut ni tindrà un procés penal amb les garanties mínimes que estableix l'article 14 del Pacte internacional de drets civils i polítics.

2. Si l'extradició d'una persona és denegada per algun dels motius que indiquen l'article 4.1 i l'apartat 1, paràgrafs a) i c) d'aquest article, la persona reclamada ha de ser jutjada a l'Estat requerit com si el delictes s'hagués comès al seu territori sota la seva jurisdicció. A aquest efecte, l'Estat requeridor ha de proporcionar gratuïtament a l'Estat requerit una còpia autenticada i degudament postillada de totes les investigacions i els documents relacionats amb el delictes al qual es refereix l'extradició. L'expedient que s'hagi instruït a l'Estat requeridor pot ser utilitzat en el procés criminal que s'iniciï a l'Estat requerit.

L'Estat requerit ha d'informar l'Estat requeridor del resultat del procés en qüestió.

Article 8. *Concessió d'extradició amb lliurament diferit.*

Si a la persona reclamada l'estan processant o si està complint condemna per un altre delictes al territori de la part requerida, es pot concedir l'extradició, però el lliurament de l'extradit s'ha de diferir fins al final del procés, i si és condemnat, fins al compliment de la pena o la posada en llibertat de la persona esmentada, fet que s'ha de comunicar a la part requeridora.

Article 9. *Sollicitud d'extradició.*

1. La sollicitud d'extradició s'ha de formular per escrit, s'ha de remetre per la via diplomàtica i ha de tenir el contingut següent:

- a) La designació de l'autoritat requeridora.
- b) El nom i el cognom de la persona l'extradició de la qual se sollicita, i informació sobre la seva nacionalitat, el lloc de residència o el parador i altres dades pertinents, així com, si és possible, la descripció de la seva aparença, una fotografia i les seves empremtes dactilars.
- c) Exposició dels fets pels quals se sollicita l'extradició, indicant amb la màxima exactitud possible el temps i el lloc de la perpetració i la qualificació legal dels fets.
- d) Còpia certificada del text o els textos legals de la part requeridora que qualifiquin els fets comesos de delictes i prevegin la pena que hi és aplicable.
- e) Còpia certificada dels textos legals aplicables a la prescripció de l'acció penal o de la pena.

2. La sollicitud d'extradició per a processament, a més de la informació especificada en el paràgraf 1 d'aquest article, ha d'anar acompanyada d'una còpia de l'ordre de detenció expedida per l'autoritat corresponent de la part requeridora.

3. La sollicitud d'extradició per al compliment d'una sentència, a més de la informació que especifica el paràgraf 1 d'aquest article, ha d'anar acompanyada de:

- a) La còpia de la sentència aplicable al cas, que tingui força executòria.
- b) Informació relativa a la persona a qui se li hagi notificat la sentència esmentada.

4. Els documents presentats per les parts contractants en l'aplicació d'aquest Tractat han de ser autèntics i degudament postillats.

Article 10. *Detenció preventiva.*

1. En cas d'urgència, la part requeridora pot demanar que es procedeixi a la detenció preventiva de la persona reclamada fins que es presenti la sollicitud d'extradició. La petició de detenció preventiva s'ha de transmetre a les autoritats corresponents de la part requerida, per conducte diplomàtic, directament, per fax o telègraf, o bé per un altre mitjà més ràpid.

2. En la petició de detenció preventiva, hi han de figurar la filiació de la persona reclamada, amb la indicació que se'n vol sollicitar l'extradició; una declaració que existeix algun dels documents que esmenta l'article 9 que permeten l'arrest de la persona; una declaració de la pena que se li pugui imposar o se li hagi imposat pel delictes comès, inclòs el temps que quedi per complir-la, i una breu descripció de la conducta constitutiva del presumpte delictes.

3. La part requerida ha de resoldre sobre la petició de conformitat amb la seva legislació i comunicar sense demora la decisió a la part requeridora.

4. La persona detinguda en virtut d'aquesta petició ha de ser posada en llibertat si la part requeridora no presenta la sollicitud d'extradició, acompanyada dels documents que expressa l'article 9, en el termini de seixanta (60) dies consecutius comptats a partir de la data en què es faci efectiva la detenció.

5. La posada en llibertat de la persona, de conformitat amb el que disposa el paràgraf anterior, no impedeix que torni a ser detinguda ni que s'emprenguin actuacions a fi de concedir-ne l'extradició únicament en el cas que es rebin posteriorment la sollicitud d'extradició i la documentació justificativa.

Article 11. *Informació complementària.*

1. Quan la part requerida consideri que és insuficient la informació presentada en suport d'una sollicitud d'extradició, pot sollicitar informació complementària establint un termini raonable, d'acord amb la seva legislació, per a la recepció de la informació esmentada.

2. Si la persona l'extradició de la qual se sollicita està detinguda i la informació complementària remesa no és suficient, o si aquesta informació no es rep dins del termini establert per la part requerida, la persona s'ha de posar en llibertat. Tanmateix, la posada en llibertat no impedeix que la part requeridora presenti una altra sollicitud d'extradició de la persona pel mateix delictes o per un altre.

Article 12. *Procediment simplificat d'extradició.*

Si no ho impedeix la seva legislació, la part requerida pot concedir l'extradició una vegada hagi rebut una petició de detenció preventiva, sempre que la persona reclamada hi manifesti expressament el seu consentiment davant de l'autoritat corresponent.

Article 13. *Concurrència de sollicituds.*

Quan una de les parts contractants i un tercer Estat sollicitin l'extradició de la mateixa persona, bé sigui pel mateix delictes o per delictes diferents, la part requerida ha de decidir, tenint en compte totes les circumstàncies, especialment la gravetat relativa, el lloc de comissió dels delictes, les dates respectives de les sollicituds, l'existència de tractats d'extradició, la nacionalitat i el lloc habitual de residència de la persona reclamada, així com la possibilitat d'una extradició ulterior a un altre Estat.

Article 14. *Decisió sobre la sollicitud.*

1. La part requerida ha de tramitar la sollicitud d'extradició de conformitat amb el procediment que estableix la seva legislació i comunicar sense demora a la part requeridora la decisió que adopti.

2. La denegació total o parcial de la sollicitud ha de ser motivada.

Article 15. *Lliurament de la persona.*

1. Si s'accedeix a la sol·licitud, s'ha d'informar la part requeridora del lloc i la data del lliurament i del temps en què la persona reclamada va ser privada de llibertat amb finalitats d'extradició.

2. Si l'extradició s'ha concedit, la part requeridora s'ha de fer càrrec de l'extradit dins el termini de trenta (30) dies comuns, comptats des de la data en què ha estat posat a la seva disposició. Si no ho fa dins d'aquest termini, s'ha de posar en llibertat l'extradit.

3. En el cas que, per circumstàncies alienes a la seva voluntat, una de les parts contractants no pugui lliurar o traslladar la persona que hagi de ser extradita, ho ha de notificar a l'altra part contractant. Ambdues parts han de convenir de mutu acord una nova data per al lliurament i s'han d'aplicar les disposicions del paràgraf 2 d'aquest article.

Article 16. *Lliurament d'objectes.*

En la mesura que ho permeti la legislació de la part requerida i sens perjudici dels drets de tercers, que han de ser degudament respectats, en el cas que es concedeixi l'extradició, i a petició de la part requeridora, s'han de lliurar tots els objectes relacionats amb el delictes i els que estiguin en possessió del reclamat en el moment de la detenció i que puguin ser considerats com a mitjans de prova.

Article 17. *Principi d'especialitat.*

1. La persona lliurada no pot ser detinguda, empresonada ni jutjada per la part requeridora per un delictes diferent del que n'hagi motivat l'extradició i comès abans d'aquesta, llevat que hi consenti la part requerida, o que l'extradit continuï lliure a l'Estat requeridor dos (2) mesos després d'haver estat jutjat i absolt pel delictes que va originar l'extradició o d'haver complert la pena de privació de llibertat imposada.

2. La sol·licitud en la qual es demana a la part requerida que hi doni consentiment d'acord amb aquest article ha d'anar acompanyada dels documents que esmenta l'article 9 i d'una acta judicial en què la persona extradita presti declaració en relació amb el delictes, que ha de ser feta de conformitat amb la legislació de la part requerida.

Article 18. *Reextradició a un tercer Estat.*

És necessari el consentiment de la part requerida per permetre a la part requeridora lliurar a un tercer Estat la persona que hagi estat lliurada a aquella i que sigui reclamada a causa de delictes comesos abans del lliurament.

Article 19. *Trànsit.*

1. Qualsevol de les parts contractants pot autoritzar el trànsit pel seu territori d'una persona lliurada a l'altra part contractant per un tercer Estat.

La part contractant que sol·licita el trànsit ha de presentar a l'Estat transitat, per via diplomàtica, una sol·licitud de trànsit que ha de contenir una descripció de la persona esmentada i una relació breu dels fets pertinents del cas.

2. No es requereix l'autorització quan s'utilitzi la via aèria i no s'hagi previst cap aterratge en territori de l'altra part contractant.

3. En cas d'aterratge imprevist, la part contractant a què s'hagi de sol·licitar que permeti el trànsit pot mantenir la persona extradita sota custòdia durant setanta-dues (72) hores, a petició del funcionari que l'acompanyi, en espera de rebre la sol·licitud de trànsit formulada de conformitat amb el paràgraf primer d'aquest article.

4. Tanmateix, l'autorització no es concedeix si l'extradit és nacional de l'Estat de trànsit.

Article 20. *Despeses.*

Les despeses ocasionades per l'extradició al territori de la part requerida van a càrrec d'aquesta, llevat de les despeses de transport internacional de la persona reclamada, que van a càrrec de la part requeridora.

Article 21. *Entrada en vigor i denúncia.*

1. Aquest Tractat entra en vigor trenta (30) dies després de la data en què les parts contractants s'hagin notificat mútuament per escrit el compliment dels seus requisits respectius per a l'entrada en vigor d'aquest Tractat.

2. a) En entrar en vigor aquest Tractat acaba el Conveni entre Espanya i el Paraguai, que fixa regles per a l'extradició dels delinqüents pròfugs d'ambdós països, signat a Asunción el 23 de juny de 1919.

b) Les extradicions sol·licitades després de l'entrada en vigor d'aquest Tractat es regulen per les seves clàusules sigui quina sigui la data de comissió del delictes.

c) Les extradicions sol·licitades abans de l'entrada en vigor d'aquest Tractat es continuen tramitant d'acord amb el Conveni esmentat anteriorment.

3. Qualsevol de les parts contractants pot denunciar aquest Tractat mitjançant la tramesa d'una notificació escrita a l'altra part contractant. Aquesta denúncia té efecte sis (6) mesos després de la data en què l'altra part contractant hagi rebut la notificació.

En testimoni d'això, els sotasignats, degudament autoritzats a l'efecte, signen aquest Tractat.

Subscrit a Asunción el 27 de juliol de 1998, en dos exemplars, en idioma espanyol; ambdós textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,
IGNACIO GARCÍA-VALDECASAS
FERNÁNDEZ,
Ambaixador extraordinari
i plenipotenciari

Per la República del Paraguai,
RUBÉN MELGAREJO LANZONI,
Ministre de Relacions Exteriors

Aquest Tractat, segons estableix el seu article 21.1, va entrar en vigor el 23 de febrer de 2001, trenta dies després de la data de l'última notificació encreuada entre les parts en què comunicaven el compliment dels requisits respectius.

Es fa públic per a coneixement general.
Madrid, 29 de març de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.